

Brinckman, John: Wat wist du't noch verstäken (1842)

1 Wat wist du't noch verstäken,
2 wenn't di nich mihr gefällt?
3 Lat riten, Hans, lat bräken,
4 wat doch nich länger höllt!

5 Wenn all man so gewiß wir!
6 Dat's lang nich mihr mit üns,
7 all lang nich, as dat süs wir,
8 lang – lang nich mihr as süns.

9 Süh, dunn wir'n œwereen wi,
10 een Lust, Hans, un een Weh;
11 un nu gah beid alleen wi,
12 nu sünd wi wedder twee.

13 De Saat, de ünner'n Plog is,
14 kennt een woll, würr se grön;
15 wat Wohrheit un wat Drog is,
16 wu ball is dat to sehn!

17 Dat Unkrut steiht all höger,
18 vâl höger as üns' Kurn,
19 un neger, ach! un neger
20 is all een Rusch un Durn.

21 Nu höllt dat nich un breckt nich,
22 is Hack nich, is nich Stäl;
23 nu treckt dat nich un reckt nich
24 un is nich half, nich heel.

25 Wat wist du't noch verstäken,
26 wat di nich mihr gefällt?
27 Wat wist dat Wurt nich spräken?

- 28 Lat riten, Hans, lat bräken,
29 wat doch nich länger höllt!

(Textopus: Wat wist du't noch verstäken. Abgerufen am 23.01.2026 von <https://www.textopus.de/poems/63436>)